

УРШУЛА КОЗЈОЛ

МОЉБЕНИЦЕ

х х х

Дајеш ми ружу
дајеш ми реч по реч

дајеш ми ружу зачарану у камену
у белом амониту

оно што је између тебе и мене
раздаљина
оно што је између тебе и мене
узнемирујући шум
оно што је између тебе и мене
предосећање
 преображење

наводи ме на размишљање
као да похвалама желиш да умилоставиш
неумитни ток ствари

јер се између тебе и мене већ
оцртавају галопирајућа празнина
задихани трк
 повратак непостојању
право у чељуст без дна
и без одјека

СТВАРАЊЕ РЕКЕ

на празном обичном листу хартије
постоји скривена могућност реке

над њеном белином
развијам бело једро
речи

осећам како надлазе воде
како се буде плускање
виови шуморење
талас за таласом
и како се испод самих мојих прстију
спрема да се сурва
плаховита река

х х х

због чега умиремо, побогу
каква бесмислица

због чега тако бесмислено долазимо на свет
бесмислено се размножавамо
одомаћујемо

чему мржња у тој светлости
супротна облицима вољења
нечем елегантнијем
прикладнијем
што не саблажњава
вулгарношћу

дистанца, укус, умереност,
шта уопште значе?

(нисам сићурна да ли је ово моја њесма или је Ф-ова)

МОЛБЕНИЦЕ

За ждерање белом стењу
баците моје беле кости
нека својом прашином, својим прахом
у ребро шкољке цела продрем
узећу ново име

знак

Fissurella
Diodora
Nerita Peloronta
Pyramidella

амин

Пре него што ме анђели забораве
своју одећу у белу шкољку сложићу
нека ми Pholadidae cyrtopleura
Panopea glycymeris
крила дају

одрећи ћу се имена свог
преобразићу се

амин амин амин

ТРАКТАТ О ГЛАСУ

Мој голи глас
без покривача без заштите
без мене

смањује се не нестајући
посебно лута
упада у замке мреже клопке
ухваћен у лету
чак не зна
да је затворен закатанчен
већ обележен
нестаје у мрежи шкрињи котуру
више

мој-не-мој твој-не-твој
ничији мада нечији

не успева да ми се врати
да заузме одговарајуће место
поново усклади са мном
у целину
у тубиће супостојања

не изговарати ништа када ја ћутим
и не ћутати када отварам уста
слушам када говоре
да је свратио бог богова
у недостижне светове
чујем како кажу
да се тамо сасвим охладно
укрутио
да је чак промукао
од непрестаног дозивања у пустињи

УМЕСТО СТИХА (I)

ако се у мојим годинама сагињем на улици због сваке жице
ексера шрафа или навртка
о чему је реч господине докторе
почињем озбиљно да бринем

а можда господине докторе имам магнетска својства
медијумски таленат итд.
или се данас надам оном неизбежном
метку који су звезде предодредиле првом који наиђе
у периоду расцепа две или чак три епохе
које су не питавши за сагласност
упале на мој рођендан

молим вас отворено ми кажите шта да радим шта да радим
господине докторе
да ли би можда требало да се позабавим сакупљањем отпада
и у светлу тога или у светлу
залиха нагомиланих током целог живота
да се у старости можда настаним
испод гвозденог моста —

ТАКО РЕЧЕ МИНОТАУР

у сивом магловитом сну
предосећам Тезеја
који крадом промиче
кроз преувеличани лавиринт

због чега ми се ипак
дрзник прикрада
с подигнутом руком
наоружаном мачем или шприцем

о вероломна Аријадно
због чега си то од мене сакрила

у изненадном блеску одгонетам
ко сам била јесам и бићу

да ли ће страхота усуда
Тезеја претворити у стуб соли

он ће задати ударац
или ће пући гром
мисли из ведрога неба.

ВЕЧИТИ СИЗИФ

у заглављу празног листа папира
стојим као у подножју стрме планине
ја
вечити Сизиф

стена стиха
само што је докотрљана до врха
управо је гурнута поново бачена

због чега опет и опет морам све започињати из почетка

можда је с оне стране планине
израсла друга од оног бацаног камења

узалуд јуришам на небо
слањем молбенице за молбеницом

надмени облак
доноси ми увек изнова изврдавајући одговор

Избор и превод с пољског
Бисерка Рајчић